

#### מסורת הש"ס

<sup>(א)</sup> וְלִשְׁלֹא נָעַל. לָקֵמַן פֶּדֶר. מִדִּירִים פֶּדֶר. מִיר לֵה: וְנִחְסִים קִטּוֹ: בִּיק ח': נִדָּה: (ג) שְׂנוּעִים: (ד) יֵט. וְלִשְׁלֹא עִי: (א) נִדָּה כֹּל. וְכִרְמִיתוֹת ז': כְּבוֹרוֹת מֵאָה, (ד) וְעֵי' תּוֹסֵפוֹת כְּבוֹרוֹת כֹּכ. דִּי'ה עֵדָא, (ה) כְּבוֹרוֹת כֹּכ. [מִיר כֵּן, (ו) אֲהֻלֹת רִפּוּי וּפִי'ד מִי' מִיר נִדָּה, (ז) רִשָּׁא, (ח) וְיֻקְלָה (ט) וְשֵׁס הָא, (י) רִשָּׁא, (כ) זִכְרִיל דִּמְקָן.]

#### תורה אור הש"ס

1. זאת הבהמה אשר האכלו שור שזה כשיבים ושה עולם איל רצבי ויהמור ואקו ודישן ותאו וקמר. דברים יד ה דבר אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר האכלו מכל הבהמה אשר על הארץ: וקרא יא ב ותאכל מנבלתה יכבס בגדיו וקטמא עד הקרב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וקטמא עד הקרב: וקרא יא מ

#### גיוון הש"ס

תוס' ד"ה והאשה בו לאויר העולם. עיין צ"ח שם שמה ה':

#### הנהגות הב"ח

<sup>(א)</sup> רש"י ד"ה מי לא עסקין וכי דמגע בית הסתרים. צ"ב פי' ונפקא מינה לנ' טעמיה כדפשיט"י בעמוד שני בדרך זה בסופו:

#### מוסף רש"י

חיה טהורה בכלל בהמה טהורה לסימנים. שאין סימני חיה מפורשת אלא בזהמה כתיב כל בהמה מפרסת פרסה (ו' ט"ז). אקרא אני חיה. בקרבן עולה ויורד כתיב או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה, ודי אם הייתי קורא בנבלת חיה טמאה שכתב ראשון ודי הייתי לומר ולכתוב בזהמה שהי בהמה בכלל חיה, שנאמר זאת החיה אשר חללנו וסמך ליה כל בהמה מפרסת פרסה (שבתות י"ז). ונאמר להלכה בהמה טמאה. חלול קדשים בטומאת הגוף ולו טמא חיה ונפש י' מגע ככל טמא בטומאת אדם או בבהמה טמאה ואכל מבשר זבח השלמים (שם). תשב לזכר. ימי טומאה נשפטה וימי טהרה י"ג, וכל דמיון מיתאמרי כגון טהורין (נדה כא). ובעיני' בבורות (ח). תשב לנקבה. י"ד טמאים וס"ו טהורין (שם). לזכר ולנקבה. לתומא, ימי טומאה דקדשה שזעוים וימי טהרה כלים לטוף ארבעים יום כוכר ולא פ' נקבה (נדה בא). דלא יאה לה אלא י"ג ימי טהר (בבברות). שטומאה בלועה. נבעלי חיים (קמחן קכז). אינה מטמאה. לא בנגע ולא בנשא (נדה כח). טומאה חמורה. להיטי מנא, לגר. עד שהיא נלחמה לאימת גר חושב, אכל אם סתרה ואינה ראויה לזכר וזו לא מטמאה בנשא אלא טומאה קלה של מגע טמא עד שחפסל מאליה (כלב בבברות כג).

**בהמה טמאה בכלל חיה טמאה**
לדרכי' גרסינן: אקרא **חני חיה**. לגבי קרבן עולה ויורד או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה (ויקרא ה) ודי היה לי בקריאת חיה וידע אני שהבהמה בכלל חיה בהמה למה נאמרה: **נאמר כאן בהמה טמאה ונאמר**. בטמא שאכל את הקדש בפרשת ו<sup>(א)</sup> (אמור אל הכהנים) ו<sup>(ב)</sup> ונפש כי טגע בכל טמא בטומאת אדם או בבהמה טמאה: **מה להלן בטומאת קדש**. כלומר בטמא שאכל את הקדש: **אף**. קרבן עולה ויורד דכתיב או נפש אשר טגע וגו' ו<sup>(א)</sup>

ומשמע דנגיעת טומאה מחייב ליה קרבן עולה ויורד דילפינן בזה גזירה שזה דלא מייחייב עד לאכיל קדש או יכנס למקדש ולהא מילתא אינטרין לן בהמה טמאה בכלל חיה דלא לאו דקיס לן מואת החיה בבהמה בכלל חיה לא הוה מיייתר לן האי בבהמה טמאה לג"ש דלא הוי מצי למימר אקרא חני חיה: **בהמה טהרה בכלל חיה טהרה**
לגבי חיה כתיב<sup>(א)</sup> ויכיר ה' אלהים מן השדה כל חית השדה וגו' ונפקא מינה למפלת מין בהמה חיה ועוף דקאמר ר"מ תורת וזה עליהן ואמין יושבת עליהן ימי טומאה וימי טהרה ואמרינן בהמפלת (נדה כג): מ"ט דר"מ הואיל ונאמר בהן יצירה כאדם. והוא הדין בבהמה טמאה בכלל חיה טמאה נמי להאי מילתא אינטריא אלא כבר פריש בה מלתא אחריית לדרכי' ומדא מינייהו נקט ובכל כללי בדרייתא פריש חדא מילתא: **ששז טהר**. שבעת ימי טומאה וי"ג ימי טהרה שכל דמיס שהי רואה בהן טהורין: **וששז לנקבה**. שבעים טמאים וס"ו טהרה: **אינו ידוע**. אם זכר אם נקבה הטל עליה חומר שניהם ומשז לזכר ולנקבה שבעים טומאת לידת נקבה ואפילו אינה רואה בהן שמה נקבה לידה כדא ראייה איכא שמה טומאת טומאה לידה וימי טהר אין לה אלא עד ארבעים יום מתחלת לידתן כדין זכר שמה זכר הוא: ה"ג לרבנן **האי קרא למה לי כוניה לדרכי אסתא**. ואומנמיתין קאי. ולרבנן דפליגי אדרכי יוסי הגלילי הא קרא דר"נ דילפינן מיניה ואינה זה עובר בטומאה טמא למה לי: **לדרכי הוא דאסתא**. חיה טמאה לגופיה ובהמה טמאה לג"ש ואיידי דכתב טמאה בבהמה משום ג"ש כתב נמי בחיה דכל פרשה שנאמרה ושנית לא נשנית אלא בשביל דבר שנאחדש בה: **כשם טומאה בלועה חיה בטמאה**. אחרים דמפרש בה

קרא בזהלי כדלקמן. **כי טהרה בלועה אינה מיטמאה**. כגון בלע טבעת טהרה ונכנס לאהל המת אינה מיטמאה כדיליף בקל וחומר: **מי לא עסקין**. אפילו כמעוכלת לענין לטמא. והא ליכא למימר דטעמיה משום <sup>(א)</sup> דמגע בית הסתרים הוא דא"כ טמאנו בנשא דאמרינן ציואל דופן (נדה דף מג): נהי דטומאת בית הסתרים בנגע לא מטמיא בנשא מיהא מטמיא אלא לאו ש"מ בליעה מעכבתה מלטמא: **דלא חזיא לגר**. וכתיב (דברים יד) לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך וגו' הראויה לגר קרויה נבלה שאינה ראויה לגר אינה קרויה נבלה: **הניחא**. דמצינת למילף טעמך מהכא: **לרבי יוחנן דאמר**. במסכת כבורות (דף כג): **אחס זו ואחס זו**. בין לטמא אדם ובין לטמא אוכלים היא מטמאה עד שחפסל מאכילת כלבים טוקרא <sup>(א)</sup> (לאחוי') [למעוטין] היכא דהסריחא מחיים הוא דאסתא אכל האל דנראית לגר בשעת מיתה <sup>(א)</sup> (והלכה) [וחלה] עלה שם נבלה לא פקע מינה שם נבלה עד כלכל והכא קא מטהר ליה דהערב שמש: **שפיר**. מצינת למילף דטעמא משום בליעה הוא: **אלא לזר פדא דאמר טומאה חמורה**. לטמא אדם היא קרויה נבלה כל זמן שהעיר נגדן שראויה לגר למאכל אלא בלא מכאן ואילך אין שם נבלה עליה להיות אב הטומאה אלא אוכלין ומשקין הוא דטומא: **עד לכלב**. דלא גריעא ממגע נבלה שהוא ראשון לטומאה ומטמא אוכלין האי דמטהר ליה קרא משום דלא חזיא לגר הוא ולא מטמיא אדם: **שלא בפניו מיתחא חזיא ליה**. טאם בלע חתיכה קטנה ולא לעסה חזיא למי שלא ידע שבלעה: **טהרה בלועה**. דאינה מקבלת טומאה מנלן: **מה עלי חרם [המוקף] למיז פסיל שאינו מזיל על טומאה שצנכוו מלטמא**. שאם היה חיות בתוכו אין בליעת הכלי מטמא את הכלי ואת כל האהל: **דאמר מר טומאה ראויה**. בקרקע שאין לה אהל טפח: **בוקעת ועולה**. ומטמאה כל המאילים עליה אפילו סמוך לרקיע. אלאמה אפילו בליעת קרקע אינה מעכבת וכל שכן בליעת כלי והרי הוא מזיל על טהרה שצנכוו ומעכבת מליטמא בזהלי המת כדאמרינן בפרק קמא (לעיל דף כה).

אינה מטמאה. שאם אדם טהור בלע טבעת טהורה ואח"כ נטמא האדם הטבעת שבשמיני אינו טמא כדבעינן למימר לקמן: מי לא עסיק? דאכל סמוך לשקיעת החמה. כלומר שלא נתעכל הטומאה וקאמר רחמנא דלערב טהור ולא מטמא ליה לאדם דטומאה בלועה היא: ודילמא שני ההם דלא חזיא לגר. כלומר לפיכך אינה מטמאה אדם ולא מטעם טומאה בלועה: ומנא לן דאי לא חזיא לגר לא מטמאה דכתיב לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תחנהה ואכלה נבלה ראויה לגר חשובה נבלה שאינה ראויה לגר חשובה נבלה: הניחא לר' יוחנן דאמר אחת כר. כלומר אחת טומאה חמורה אחת טומאה קלה עד לכלב יא ראויה לכלב מטמאה אפי' אדם וכלים שפיר כלומר מפקינן ודאי טומאה בלועה דלא מטמאה מהכא מהאוכל את נבלתה (דא) [יורדא] ראויה לכלב ואי לא אמרינן טומאה בלועה לא מטמאה היתה מטמאה לאדם דהא ראויה לכלב: נהי דלא חזיא בפניו כר: כלומר בפניו של גר דאי הגר רואה שהוא בלעה וקיואה לא הוה אכיל ליה אבל אי קיואה שלא בפניו והוא לא ידע שאדם בלעו הוה אכיל ליה: שאינו מציל על טומאה שבתוכו מלטמא. כלומר (האי) [דאי הוה] שרץ בתוך כלי חרש אפי"ן שמוקף צמיד פתיל מטמא טהרות שעל בגדי דאמרינן טומאה בוקעת ועולה מציל על טהרות שבתוכו מלטמא דאי מוקף צמיד פתיל כל טהרות שבתוכו טהורה אפי"ג דהוה באהל המת:

<sup>(א)</sup> נראה דל"ל כלומר דלידה בחיה הוא דכתיב ואמרינן דגם בהמה בכלל ודמקא דהמפלת בין מין בהמה וכו'. (ב) לנאורה אינו מנלן דפלי גירסת ריעו והיא גירסת ההוס' דגרסי אלא לניבן מאי איכא למימר לא קאי הקיטוי אלא על הכלל ומשכ"ה תוס' וי"ע.

## בהמה המקשה פרק רביעי חולין

## עא.

**ולרבנן**
**האי קרא אמה**
י' בויהא לבדרכי **אתא**.
כן גירסת הקונטרס ופירש דלדרבנן דרכי יוסי הגלילי בעי האי קרא דרצ נחמן למה לי וקשה לפירושו למה המתין עד כאן ועוד ה"ל למצעי נמי לרבנן קרא דרכי ינחק למה להו לכן נראה בגירסת הספרים דגרסי הניחא לר"מ אלא לרבנן מא"ל כלומר אמאי אינטרין כללא בבהמה טהרה בכלל חיה טהרה דלדידהו ליכא למימר ליצירה:
**והאשה**
טהורה עד שיצא.
כעלה העגיל הראש כפיקה מיירי דאי העגיל הוי טמא עד שלא יא' הולד משנפתח הקצר <sup>(א)</sup> דמצינא בזהלות (פ"ו מ"ד) ומיימתי לה בזהלוקא בבהמה (בבברות כג). אין לנפלים פתיחת הקצר עד שיעגילו הראש כפיקה א"נ סבר ליה כמנא דמוקפתא דאלהות (פס"ח) דלמר אין לולד טומאה עד שיא' <sup>(א)</sup> לאויר העולם: **מ"י**
**לא עסקינן**
דאב"ש סמיך לשקיעת החמה וקאמר רחמנא דטהור. וא"ת אמאי לא מדקדק מלמעמע בברייתא בפרק יואל דופן (נדה מג): נבלה דלא מטמאה בגדים אצית הבליעה מדכתיב בנבלת עוף טהור לטמאה עד ולא דאחרית ומשם מדקדק אצי דמקום נבלת עוף טהור בלועה הויא וי"ל דודאי אליבא דאצי היה יכול לדקדק משם אצל לרצא דסבר דצית הסתרים הוי היכי מתרין לברייתא ע"כ כשחשב לו חזירו צצית הבליעה וחזר והוציאו וצית הבליעה היה רחצ ולא הוסיפה כלל התם ממעט קרא דווקא נבלת בהמה ומיניה היינו יכולין לפרש אע"ג דלא חזר והוציאו:

דכי קאמר רצא צצית הסתרים הוי היינו <sup>(א)</sup> מחלת הבליעה אצל נסופו מודה דבלוע הוא אצל לפי זה היה יכול לדקדק משם אף לרצא דטומאה בלועה לא מטמאה ואם תאמר והיכי מדקדק הכא <sup>(א)</sup> מהאי קרא דהאכל מנבלתה והא' קרא דנבלת בהמה חיה: **האשה**
כתיב חיה טהורה בכלל בהמה טהורה להרבעה. כלומר בהרבעה כתיב בהמה ולא כתיב חיה דכתיב בהמתך לא חיה טהורה בכלל בהמה חיה טהרה בכלל בהמה טהורה להרבעה. כלומר בהמה: דהניא רבי אומר אקרא אני חיה. כלומר ולא צריך למיכתב או בנבלת בהמה טמאה ליכתוב בנבלת חיה טמאה ואני ידע דבהמה בכלל חיה: בהמה למה נאמרה נאמר כאן בהמה טמאה בייקרא ונאמר להלן בהמה טמאה בנא את אחרין או בבהמה טמאה ואכל מבשר זבח השלמים אשר לה' מה להלן מטמאות הקדש הכתוב מדבר אין כאן בטימאת הקדש הכתוב מדבר דאי נגע בין בנבלת בהמה טמאה בין בנבלת חיה טמאה ונגע בקדשים חייב קרבן: בהמה טמאה בכלל חיה טמאה ליצירה כלומר <sup>(א)</sup> בריה הוא דכתיב והיא מטמא בין מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמרי כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נבלת חיה טמאה לנבלת בהמה טמאה דאמר לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה בין מין חיה אם זכר תשב לזכר וכו': הניחא לר' מאיר. דאמר המפלת מין בהמה חיה ועוף טמאה מיבעי ליה להאי קרא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ליצירה: אלא לרבנן דאמר כל שאינו מצורת אדם אינו ולר' ואינה טמאה <sup>(א)</sup> האי קרא דמקיש נ